

Gönülsüz Akşamlar

— sahrayeli · 15 Şubat 2016

Gönülsüz AkşamlarGönülsüzdü akşamlar karanlığa bürünürkenBinbir gecenin koynundan sıyrıldıkça kayarakTahammül mesafelerin ehemmiyetsizliğindeYıldızların çaresizliğe düştüğü anı gibi mağdurKalp ise sol tarafını delercesine hızlanırkenTeselli umut ışıklarında arandıkça nazlanırdıBinlerce yıldız saklanırken bulutların kuytusunaKatran karasına dönüşürdü ışıldayan gökyüzüCamların buğusundan yansırdı karanlığın sisişte o zaman belirirdi, içimden yok olmayan sızıDerin ummanım iççekişlerimde arttıkça çoğalırdıSuskundu dilim konuşmaya mecali kalmaz ikenHaykırmak istedikçe yutkunuyordu nefesizkenYapayalnız cendere arasına sıkıştırılmışcasınaYüreğin halinden anlamazken zindan gecelerimBaşına buyruk bildiğini okumaktan vazgeçmezkenİnatlaşır durur, tan yeri ağarana dek mihlanırkenGönülsüzdü akşamlar, üstüme perdesini gererkenÇığ gibi çöktü eteklerime, mahzene atılmışcasınaGölgesiyle etrafımda bin beterdi önüme sererkenNesrin Önem Demir14 02 2016